

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Stardust Marine S.A. iesniedza 2004. gada 13. augustā

(Lieta T-344/04)

(2004/C 262/101)

(tiesvedības valoda - franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 13. augustā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Stardust Marine S.A., ar juridisko adresi Parīze (Francija), kuru pārstāv Bernard Vatier, avocat, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- konstatēt, ka Eiropas Komisijas 1999. gada 8. septembra lēmums 2000/513/EK, kas nolēma, ka STARDUST ir jāatlīdzina Francijas valstij saņemtais atbalsts 600 miljonu franku apmērā, ir prettiesisks un tādēļ Komisija ir atbildīga saskaņā ar EK Līguma 288. pantu;
- tā rezultātā, piespriet Komisijai izmaksāt zaudējumu atlīdzību uzņēmumam STARDUST 112 635 569,73 eiro apmērā, ieskaitot tos likumiskos procentus, kas tiek rēķināti uz šīs prasības iesniegšanas dienu;
- paziņot par provizoru lēmuma par iejaukšanos izpildi;
- piespriet Komisijai atlīdzināt izdevumus šajā instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Pamatojot prasību, prasītājs uzskata, ka lēmuma Nr. 2000/513/EK prettiesiskums nav apstrīdams, jo šis lēmums jau tika atcelts ar Eiropas Kopienu tiesas 2002. gada 16. maija spriedumu (lieta C-482/99). Prasītājs uzskata, ka šis lēmuma prettiesiskums ir pietiekams, lai Komisija būtu atbildīga saskaņā ar EKL 288. pantu. Prasītājs arī uzskata, ka, pat pieņemot, ka šis lēmums bija normatīvs akts, kurš ietvēra ekonomikas politikas pasākumus, Komisija ir pārkāpusi augstāku tiesību principu, kas aizstāv privātpersonas, pieņemot prasītajam nelabvēlīgu lēmumu, kas nebija pamatots ne juridiski, ne faktiski. Tādējādi, saskaņā ar prasītāja pamatu, Komisijai ir jāpārskaita tam zaudējumu atlīdzību un likumiskos procentus.

Attiecībā uz iespējami ciesto zaudējumu, prasītājs uzskata, ka ar Tribunal de Commerce de Paris (Parīzes komercietisa) sprie-

dumu uzņēmums STARDUST bija pakļauts sanācijai tiesas uzraudzībā. Prasītājs uzskata, ka maksājumu pārtraukšana, kas bija šī sprieduma pamatā, bija tiešas sekas parādam, kas izrietēja no Komisijas lēmuma. Ciestais kaitējums ir iztrūkuma summa uzņēmuma STARDUST aktīvos.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Itālijas Republika iesniedza 2004. gada 20. augustā

(Lieta T-345/04)

(2004/C 262/102)

(tiesvedības valoda - itāļu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 20. augustā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Itālijas Republika, kuru pārstāv Antonio Cingolo, avvocato dello Stato, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītāja pieprasa atcelt šādus lēmumus:

- 2004. gada 17. jūnija Lēmumu Nr. D (2004) 4074 par DOCUP, 2. Mērķi – Lombardijas Reģions 2000-2006 (Nr. CCI 2000 IT 16 2 DO 014) – maksājumu starpposma pārskats un izmaksāšanas pieprasījums, saņemts 2004. gada 17. jūnijā, ar ko Eiropas Kopienu Komisija, Reģionālās politikas ģenerāldirektorāts – Reģionālie pasākumi Francijā, Grieķijā, Itālijā - ir izdarījusi šādu paziņojumu: "Komisija tādēļ pieprasa, lai maksājumu starpposma pārskats un attiecīgais izmaksāšanas pieprasījums tiktu iesniegti kopā ar šādu informāciju par katru pasākumu, kas paredz valsts atbalsta shēmu:
- izmaksāto avansa maksājumu kopējais apjoms;
- izmaksāto avansa maksājumu apjoms, par kuriem var saņemt struktūrfondu līdzekļus, kā noteikts iepriekš.

Ja šāda informācija netiek iesniegta, Komisija nevar veikt maksājumu par pasākumiem saistībā ar atbalsta shēmu "DocUP Lombardija 200-2006, 2. Mērķis", kā arī par visiem saistītajiem un iepriekšējiem pasākumiem;

— 2004. gada 14. jūlija Lēmumu Nr. JE/OA D (2004) 5446 par DOCUP 2. Mērķi – Friuli-Venezia Giulia Reģions 2000-2006 (Nr. CCI 2000 IT 16 2 DO 013) - maksājumu starposma pārskats un izmaksāšanas pieprasījums, saņemts 2004. gada 15. jūlijā, ar ko Eiropas Kopienu Komisija, Reģionālās politikas ģenerāldirektorāts – Reģionālie pasākumi Francijā, Grieķijā, Itālijā - ir izdarījusi šādu paziņojumu: "Komisija tādēļ pieprasa, lai maksājumu starposma pārskats un attiecīgais izmaksāšanas pieprasījums tiktu iesniegti kopā ar šādu informāciju par katru pasākumu, kas paredz valsts atbalsta shēmu:

— izmaksāto avansa maksājumu kopējais apjoms;

— izmaksāto avansa maksājumu apjoms, par kuriem var saņemt struktūrfondu līdzekļus, kā noteikts iepriekš.

Ja šāda informācija netiek iesniegta, Komisija nevar veikt maksājumu par pasākumiem saistībā ar atbalsta shēmu "DocUP Friuli-Venezia Giulia 200-2006, 2. Mērķis", kā arī par visiem saistītajiem un iepriekšējiem pasākumiem;

— piespriet Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir tikusi iesniegta par Eiropas Kopienu Komisijas 2004. gada 17. jūnija Paziņojumu Nr. D (2004) 4074 (DOCUP Regione Lombardia) un 2004. gada 15. jūlija Paziņojumu Nr. JE/OA D (2004) 5446 (DOCUP Friuli-Venezia Giulia), ar kuriem tiecas avansa maksājumus atbalsta shēmu jomā pakļaut tādiem noteikumiem, kas nav sastopami spēkā esošajā likumdošanā, lai prettiesiski ierobežotu izdevumus par kuriem var saņemt attiecīgo struktūrfondu līdzekļus.

Savu prasību pamatojumam Itālijas Republika atsaucas uz:

— būtisku procesuālo noteikumu pārkāpumu, jo juridiskais pamatojums ir nepareizs; nav pamatojuma un nav ievērota lēmumu pieņemšanas procedūra. Prasītājs šajā sakarā uzsver, ka apstrīdētajos dokumentos nav norāžu uz dokumentiem, kas ir to pieņemšanas pamatā.

Papildus pienākumam sniegt pamatojumu prasītāja arī uzsver, ka apstrīdētie dokumenti nav pieņemti pienācīgā kārtībā saskaņā ar Komisijas Reglamentu.

— pamatregulas (Padomes Regula Nr. 1260/99) 32. panta un Komisijas Regulas Nr. 448/04 pārkāpumu, saskaņā ar ko uz avansa maksājumiem attiecas tikai pierādījums, ka valsts, kas ir galīgā ieguvēja, attiecīgos līdzekļus ir izmaksājusi galīgajiem investīciju saņēmējiem;

— pamatregulas noteikumu pārkāpumu attiecībā uz izdevumu pieņemamību. Saskaņā ar prasītājas teikto, minētajā regulā

ir izslēgta Komisijas pieeja, saskaņā ar kuru noteikumi par izdevumu izdevumu pieņemamību ir saprotami tādējādi, ka tie ir atlīdzināmi tikai tad, ja finansējums patiešām ticis izlietots projektam piešķirtā atbalsta mērķiem.

— finanšu kontroles noteikumu (pamatregulas 38. pants un tās īstenošanas noteikumi) pārkāpumu, kuros nav noteiktas Komisijas paustās prasības.

— samērīguma principa pārkāpumu tādā ziņā, ka komisija pieprasa pierādījumus ārpus nepieciešamā un vajadzīgā robežām.

— Regulas Nr. 448/04 pārkāpumu, apstrīdētajā dokumentā pārkāpjot vienlīdzības un tiesiskās noteiktības principu un prasību novērst pretrunas.

— Komisijas Regulas (EK) Nr. 438/2001 pārkāpumu par tajā paredzēto grāmatvedības normu neievērošanu.

— procesa vienkāršošanas principa neievērošanu.

Prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko 2004. gada 17. augustā iesniedza sabiedrība Sadas S.A.

(Lieta T-346/04)

(2004/C 262/103)

(tiesvedības valoda – franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 17. augustā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi), ko cēla sabiedrība Sadas S.A., ar juridisko adresi Tourcoing (Francija), ko pārstāv André Bertrand, avocat.

Sabiedrība L.T.J.Diffusion ir arī puse procesā Apelāciju Padomē.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— grozīt visās daļās Apelāciju pirmās padomes lēmumu lietā Nr. R393/2003-1;

— atcelt pieņemto lēmumu, ar kuru izmeklētājs ir konstatējis, ka sabiedrībā pastāv risks sajaukt preču zīmes "ARTHUR" un preču zīmes reģistrēšanas pieteikumu "ARTHUR ET FELICIE";

— piespriet sabiedrībai L.T.J.Diffusion atlīdzināt izdevumus.